

Standardy Ochrony Małoletnich w Muzeum w Gliwicach

Preambuła

Jedno z głównych zadań instytucji, jaką jest muzeum, to edukacja, nierozzerwalnie związana z kształtowaniem postaw pro-społecznych – patriotycznych i obywatelskich. W związku z tym zadaniem, jak również z tego powodu, że muzeum uznać należy za „organizatora działalności związanej z rozwijaniem zainteresowań przez małoletnich” – zgodnie z określeniem zawartym w artykule w art. 22 b ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 560)) – Muzeum w Gliwicach, w trosce o dobro dzieci, uwzględniając ich potrzeby i podejmując działania w ich jak najlepszym interesie, wprowadza Standardy Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem (dalej jako „Standardy”) i na ich podstawie formułuje Politykę Ochrony Małoletnich.

Rozdział pierwszy. Założenia przyjęte przy opracowywaniu Standardów

- Muzeum w Gliwicach (dalej: „Muzeum”) prowadzi weryfikację osób zatrudnionych lub skierowanych do pracy z małoletnimi w ramach innego stosunku prawnego, w związku z czym w Muzeum nie są zatrudniane osoby mogące zagrazać bezpieczeństwu dzieci ani też nie jest z takimi osobami prowadzona współpraca na jakiegokolwiek podstawie prawnej;
- wszyscy pracownicy i osoby skierowane do pracy z dziećmi w ramach innego stosunku prawnego potrafią zdiagnozować symptomy krzywdzenia małoletniego oraz podjąć interwencję w przypadku podejrzenia, że dziecko jest ofiarą przemocy;
- postępowanie przeprowadzane w przypadku stwierdzenia podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego nie może naruszać powszechnie obowiązujących przepisów prawa, zasady prywatności, a także powinno być przeprowadzone w sposób możliwie dla dziecka komfortowy, z empatią i delikatnością.
- małoletni przebywając w Muzeum – czy to podczas zwiedzania wystaw (o ile przedstawione w ramach ekspozycji treści są rekomendowane dla osób małoletnich), czy korzystając z oferty wydarzeń dla nich przeznaczonych (bądź uczestnicząc w takich, w przypadku których nie ma przeciwwskazań dla obecności małoletniego np. wykład skierowany do szerokiej publiczności) - zawsze znajdują się pod opieką uprawnionej do tego osoby – opiekuna prawnego bądź opiekunów w ramach grup zorganizowanych (nauczyciel, wychowawca).
- w przypadku zajęć muzealnych dla grup zorganizowanych: szkolnych i pozaszkolnych opiekunowie grup są zobowiązani przez cały czas trwania zajęć muzealnych sprawować opiekę nad powierzoną im grupą, a także wspierać edukatora muzealnego w przypadku

niewłaściwego zachowania małoletnich – np. przeszkadzanie, brak skupienia. Analogiczna zasada obowiązuje w przypadku oferty edukacyjnej dedykowanej rodzinom z dziećmi – opiekun prawny dziecka uczestniczy wspólnie z nim w zajęciach muzealnych i sprawuje nad nim bezpośrednią opiekę.

Uwzględniając powyższe założenia, niniejszy dokument określa Standardy, stanowiące zbiór zasad i procedur postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa małoletnich.

Rozdział drugi. Standardy Ochrony Małoletnich przed krzywdzeniem w Muzeum w Gliwicach

STANDARD I

Muzeum opracowało, przyjęło i wdrożyło do realizacji Politykę Ochrony Małoletnich.

Polityka Ochrony Małoletnich określa:

- a) procedury reagowania na krzywdzenie
- b) zasady bezpiecznych relacji personel – małoletni oraz małoletni – małoletni, w tym zachowania niedozwolone.
- c) zasady przeciwdziałania, rozpoznawania i reagowania na czynniki ryzyka związane z krzywdzeniem małoletnich
- d) zasady ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w Internecie, w tym ochrony wizerunku i danych osobowych.
- e) zasady upowszechniania i ewaluacji Standardów.

Polityka jest opublikowana i promowana wśród personelu Muzeum w Gliwicach, dzieci uczestniczących w zajęciach oraz ich opiekunów.

STANDARD II

Muzeum stosuje zasady bezpiecznej rekrutacji personelu i angażuje swoich pracowników, stażystów i wolontariuszy w celu zapobiegania krzywdzeniu małoletnich.

STANDARD III

Muzeum wdrożyło i stosuje procedury interwencyjne, które znane są i udostępnione całemu personelowi. Każdy pracownik wie, komu należy zgłosić informację o krzywdzeniu małoletniego i kto jest odpowiedzialny za działania interwencyjne. Każdemu pracownikowi Muzeum udostępnione są dane kontaktowe do lokalnych instytucji odpowiedzialnych za przeciwdziałanie i interwencję w przypadku krzywdzenia małoletnich (Rozdział 3 Polityki Ochrony Małoletnich, Załącznik K).

STANDARD IV

Muzeum co najmniej raz na 2 lata monitoruje i w razie konieczności ewaluuje zapisy Standardów, konsultując się z personelem, a w uzasadnionych wypadkach – także z małoletnimi uczestnikami wydarzeń, opiekunami prawnymi dzieci, wychowawcami i nauczycielami. Jeżeli zajdzie taka potrzeba Muzeum aktualizuje Standardy i opracowaną na ich kanwie Politykę Ochrony Małoletnich.

STANDARD V

Standardy Ochrony Małoletnich obowiązujące w Muzeum w Gliwicach zostały opublikowane na stronie internetowej instytucji, zarówno w wersji pełnej, wraz z Polityką Ochrony Małoletnich, jak i skróconej, dla dzieci, są też dostępne do wglądu w postaci drukowanej we wszystkich Oddziałach Muzeum (Willa Caro, Zamek Piastowski, Radiostacja, Oddział Odlewnictwa Artystycznego, Dom Pamięci Żydów Górnośląskich). Wydrukowana wersja skrócona Standardów i Polityki Ochrony Małoletnich znajduje się w widocznym miejscu w salach edukacyjnych Muzeum i tych przestrzeniach poszczególnych Oddziałów Muzeum, które służą edukacji.

Polityka Ochrony Małoletnich w Muzeum w Gliwicach

Rozdział 1. Objasnienie terminów

1. Muzeum/placówka- należy rozumieć przez to Muzeum w Gliwicach.
2. Personel - każda osoba zatrudniona w Muzeum na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej a także wolontariusz oraz stażysta.
3. Małoletni/dziecko- należy rozumieć przez to uczestnika zajęć stałych lub wydarzeń organizowanych przez Muzeum, który nie ukończył 18 roku życia.
4. Przedstawiciel małoletniego/opiekun prawny - osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny.
5. Zgoda opiekuna prawnego dziecka- oznacza pisemną zgodę co najmniej jednego z opiekunów prawnych.
6. Dane osobowe dziecka- wszelkie informacje umożliwiające identyfikację małoletniego.
7. Krzywdzenie dziecka – popełnienie czynu zabronionego/karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu Muzeum lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie lub zaniechanie realizacji ciążącego obowiązku;
8. Osoba odpowiedzialna za Internet – wyznaczony przez Dyrektora Muzeum pracownik Muzeum sprawujący nadzór nad korzystaniem z Internetu przez dzieci na terenie instytucji oraz nad bezpieczeństwem dzieci w Internecie.
9. Polityka- niniejsza Polityka Ochrony Małoletnich
10. Koordynator Polityki Ochrony Małoletnich/Koordynator - wyznaczony przez Dyrektora pracownik Muzeum sprawujący nadzór nad realizacją Standardów Ochrony Małoletnich Muzeum w Gliwicach i stosowaniem, będącej ich rozwinięciem, niniejszej Polityki. Koordynator Polityki Ochrony Małoletnich jest także osobą odpowiedzialną za składanie

zawiadomień do właściwych organów w sprawie krzywdzenia lub podejrzenia krzywdzenia małoletnich, za przygotowanie personelu do stosowania Standardów Ochrony Małoletnich Muzeum w Gliwicach i niniejszej Polityki, jak również za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i za udzielenie mu wsparcia.

Rozdział 2. Przeciwdziałanie, rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia małoletnich

1. Rekrutacja personelu odbywa się zgodnie z Zasadami Bezpiecznej Rekrutacji Personelu stanowiącej **Załącznik A** do niniejszej Polityki.
2. Personel posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia małoletnich.
3. Oznakami przemocy mogą być dostrzeżone przez personel i /lub prowadzącego zajęcia ślady pobicia, unikanie odślaniania ciała przez dziecko, noszenie długich rękawów/ nogawek bez względu na sytuację pogodową, a także dostrzegalne niepokojące zmiany w zachowaniu małoletniego.
4. W przypadku zidentyfikowania zagrożenia bezpieczeństwa małoletniego personel informuje niezwłocznie Koordynatora, który podejmuje rozmowę z opiekunami prawnymi dziecka, przekazując informację na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania pomocy.
5. Personel, w miarę możliwości, monitoruje sytuację i dobrostan małoletniego znajdującego się na terenie Muzeum w Gliwicach.
6. Personel zobowiązany jest znać i stosować zasady bezpiecznych relacji personel-dziecko i dziecko-dziecko, które stanowią **Załącznik B** do niniejszej Polityki.

Rozdział 3. Procedury interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego. Dokumentowanie interwencji.

1. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy. Na potrzeby stosowania niniejszej Polityki przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:
 - a) popełniono przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem, uderzenie),
 - b) doszło do innej formy krzywdzenia, takiej jak np. krzyk, szarpanie, poniżanie słowne,
 - c) doszło do zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).
2. Na potrzeby stosowania niniejszej Polityki wyróżnia się procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:
 - a) osoby dorosłe (personel Muzeum, osoby trzecie, opiekunów prawnych, opiekunów faktycznych)
 - b) inne dziecko.
3. Poszkodowanemu małoletniemu należy okazać wsparcie, zrozumienie i empatię, a także podkreślić, że zachowanie sprawcy jest nieakceptowalne.
4. W przypadku powzięcia przez personel podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko bądź opiekuna dziecka, członek personelu ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji Koordynatorowi Polityki

Ochrony Małoletnich oraz Dyrektorowi Muzeum. Notatka może być przekazana w formie wiadomości e-mail bądź papierowej.

5. Jeśli zdarzenie, polegające na zastosowaniu przemocy wobec dziecka na terenie Muzeum trwa, należy zadbać o bezpieczeństwo tego dziecka i odseparować je od osoby agresywnej.
6. Interwencja prowadzona jest przez Koordynatora Polityki Ochrony Małoletnich. W razie nieobecności Koordynatora interwencję prowadzi Dyrektor Muzeum bądź inna osoba z personelu wskazana przez Dyrektora. Dane koordynatora (imię, nazwisko, adres e-mail, nr telefonu) są podane do wiadomości personelu, dzieci i opiekunów.
7. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje Dyrektor Muzeum.
6. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony Dyrektora, a Koordynator Polityki Ochrony Małoletnich jest nieobecny, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie, lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia.
7. Do udziału w interwencji można poprosić specjalistów, a w szczególności psychologów lub pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z dzieckiem o trudnych doświadczeniach.
8. W sytuacji gdy istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa, osoba prowadząca interwencję powiadamia przedstawiciela małoletniego o obowiązku zgłoszenia tego do odpowiednich organów (prokuratura, policja, sąd opiekuńczy (rodzinny) lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej), a następnie dokonuje zgłoszenia. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji organów wskazanych w punkcie poprzedzającym.
9. W przypadkach, gdy małoletni stał się ofiarą zachowania, które ścigane jest z oskarżenia prywatnego, osoba prowadząca interwencję może zasugerować opiekunom prawnym dziecka podjęcie właściwych kroków prawnych.
10. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się Kartę Interwencji, której wzór stanowi **Załącznik C** do niniejszej Polityki. Kartę załącza się do rejestru interwencji, prowadzonego i przechowywanego w formie pisemnej przez Koordynatora.
11. W przypadku podejrzenia, że zagrożone jest życie małoletniego, grozi mu znaczny uszczerbek na zdrowiu lub doszło do wykorzystania seksualnego, należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania dokonuje członek personelu, który jako pierwszy dowiedział się o zagrożeniu i który następnie natychmiastowo informuje o tym Koordynatora.
12. W przypadku otrzymania wniosku o udzielenie informacji o małoletnim uczestniku zajęć muzealnych od uprawnionego organu (sąd rodzinny, sąd karny, Policja, Ośrodek Pomocy Społecznej) Koordynator Polityki Ochrony Małoletnich jest zobowiązany do przygotowania takiej informacji i przekazania jej Dyrektorowi Muzeum, który następnie przekazuje ją wnioskującemu organowi.
13. W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia małoletniego zgłosili jego opiekunowie prawni, a podejrzenie nie zostało potwierdzone, należy poinformować ich o tym fakcie na piśmie.
14. Personel Muzeum, który w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjął informację o krzywdzeniu małoletniego lub informacje z tym związane, jest zobowiązany do zachowania ich w tajemnicy, poza tymi informacjami, które przekazywane są uprawnionym organom.

Krzywdzenie dziecka przez osobę dorosłą

15. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka (zarówno, gdy do incydentu doszło na terenie Muzeum, jak i miało ono miejsce gdzie indziej) Koordynator przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego opiekunami. Koordynator stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji.
16. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że rodzice/opiekunowie prawni dziecka zaniedbują jego potrzeby psychofizyczne, są niewydolni wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary cielesne), Koordynator w porozumieniu z Dyrektorem Muzeum:
 - a) informuje najbliższy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź - w przypadku przemocy i zaniedbania - konieczności wszczęcia procedury Niebieskiej Karty
 - b) lub sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje się do właściwego sądu rodzinnego.
17. W przypadku, gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez członka personelu Muzeum osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem krzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.
18. W przypadku podejrzenia dopuszczenia się przez członka personelu Muzeum wobec dziecka innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, Dyrektor Muzeum we współpracy z Koordynatorem powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchać osobę podejrzewaną o krzywdzenie oraz świadków, a także, jeśli jest to uzasadnione w okolicznościach sprawy, także krzywdzonego małoletniego. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia. Jeżeli osoba, która dopuściła się krzywdzenia, nie jest bezpośrednio zatrudniona przez Muzeum, lecz przez podmiot trzeci, wówczas należy zakazać wstępu tej osoby na teren Muzeum, a w razie potrzeby rozwiązać umowę z instytucją współpracującą.
19. W przypadku, gdy personel otrzyma informację lub zauważy, że małoletni doświadcza przemocy ze strony osoby najbliższej (bądź innej osoby sprawującej nad nim opiekę) z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub zagrożone jest jego życie lub zdrowie, Koordynator Polityki Ochrony Małoletnich w porozumieniu z Dyrektorem Muzeum niezwłocznie podejmuje możliwe kroki w celu zapewnienia bezpieczeństwa dziecku (w szczególności zmierzające do odseparowania od krzywdzącego) jednocześnie powiadamiając policję, w której kompetencjach leży dalsze postępowanie.

Krzywdzenie rówieśnicze

21. W przypadku podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez innego małoletniego – gdzie dzieci: krzywdzone i krzywdzące uczestniczą wspólnie w zajęciach lub w innej formie aktywności organizowanej przez Muzeum, należy oddzielić małoletniego podejrzanego o krzywdzenie od dziecka krzywdzonego, a także przeprowadzić rozmowę z nim i jego opiekunami (w przypadku grupy zorganizowanej będą to w pierwszej kolejności wychowawcy/nauczyciele, w przypadku zajęć dla rodzin z dziećmi – opiekunowie prawni dziecka). Oddzielnie należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem poddanym krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy

przeprowadzić rozmowy z innymi osobami mogącymi posiadać informacje o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia oraz jego wpływu na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia spisywane są na karcie interwencji. Dla dziecka krzywdzonego i krzywdzącego sporządza się osobne karty interwencji.

22. W trakcie rozmów należy upewnić się, czy małoletni krzywdzący sam nie jest ofiarą przemocy. W przypadku stwierdzenia takiej okoliczności należy dokonać interwencji także w stosunku do tego dziecka.
23. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest małoletni powyżej 13 roku życia, a jego zachowanie stanowi znamiona przestępstwa, należy pisemnie poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję.

Rozdział 4. Zasady ochrony danych osobowych i wizerunku dziecka

1. Muzeum zapewnia standardy ochrony danych osobowych małoletnich zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zasady przetwarzania danych osobowych przez Muzeum, w tym osób małoletnich, regulują odpowiednie polityki ochrony danych osobowych obowiązujące w Muzeum. Uznając prawo do prywatności małoletnich i ochrony ich dóbr osobistych, zapewnia także ochronę wizerunku małoletnich.
2. W przypadku zdjęć lub filmów zawierających zbliżenia wizerunku małoletnich uczestników wydarzeń – warunkiem ich wykonania jest pisemnej zgoda opiekuna prawnego.
3. Zgoda opiekunów prawnych małoletniego na wykorzystanie jego wizerunku jest tylko wtedy wiążąca, gdy zostali poinformowani o celu i sposobie wykorzystania zdjęć i/lub nagrań.
4. W sytuacji gdy opiekun prawny wyrazi zgodę na przetwarzanie wizerunku dziecka, ale ono samo nie wyrazi na to zgody, dobrą praktyką jest uszanowanie decyzji dziecka.
5. Zdjęcia i nagrania nie mogą być podpisywane informacjami identyfikującymi małoletniego z imienia i nazwiska. W razie konieczności, podpisywane są tylko imieniem dziecka.
6. Niedopuszczalne jest przetwarzanie i publikowanie zdjęć poniżających lub ośmieszających dziecko, ukazujących je w negatywnym kontekście lub nieubrane.
7. Należy unikać wykonywania zdjęć lub filmów ze zbliżeniami wizerunków małoletnich na rzecz takich, gdzie stanowią jedynie część całości takiej jak zgromadzenie, krajobraz czy publiczna impreza (w rozumieniu art. 81 ust. 2 pkt 2. ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 4 lutego 1994 r).
8. Fotografie/filmy wykonywane podczas zajęć organizowanych przez Muzeum, w których uczestniczą dzieci, przeznaczone do udostępnienia w celach promocyjnych na oficjalnym profilu Muzeum w mediach społecznościowych (Facebook - <https://www.facebook.com/muzeumwgliwicach>), na stronie internetowej instytucji: www.muzeum.gliwice.pl lub oficjalnym koncie Muzeum na platformie YouTube powstają w pierwszej kolejności w taki sposób, by uniemożliwić identyfikację małoletniego. Np. zdjęcie/film przedstawia zbliżenie na ręce dziecka, które wykonuje określone zadanie, albo tył jego głowy i fragment wykonywanej przez nie pracy plastycznej bądź innej. Jednak nawet w takim przypadku warunkiem wykonania zdjęcia/filmu jest pisemna zgoda opiekuna prawnego, jak również, w następnym kroku - zgoda dziecka. Wzór oświadczenia rodzica stanowi **Załącznik D** niniejszej Polityki Ochrony Małoletnich.
9. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak: zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza (np. Noc Muzeów), zgoda rodzica lub opiekuna prawnego na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

10. Jeśli rejestracja wydarzenia lub zajęć stałych zostanie zlecona osobie zewnętrznej należy ponadto:
 - a. zobowiązać osobę rejestrującą do przestrzegania niniejszych wytycznych,
 - b. zobowiązać osobę rejestrującą do noszenia identyfikatora w trakcie trwania wydarzenia,
 - c. nie dopuścić do sytuacji, w której osoba rejestrująca będzie przebywała z małoletnimi bez nadzoru personelu
11. Jeśli przedstawiciele mediów lub dowolna inna osoba będzie chciała rejestrować organizowane przez Muzeum wydarzenie lub zajęcia i opublikować zebrany materiał musi zgłosić to wcześniej i uzyskać zgodę Dyrekcji Muzeum. W takiej sytuacji należy upewnić się, że rodzice/ opiekunowie prawni wyrazili pisemną zgodę na rejestrowanie wizerunku małoletnich.
12. Zezwalając mediom na rejestrację i publikację wizerunku należy zebrać informacje o imieniu, nazwisku i adresie osoby lub redakcji występującej o zgodę, celu i sposobie wykorzystania zebranego materiału, uzyskać podpisaną deklarację o zgodności podanych informacji ze stanem faktycznym.
13. Muzeum nie udostępnia mediom ani innym osobom trzecim, poza uprawnionymi do tego instytucjami, danych osobowych małoletnich ani ich rodziców/ opiekunów prawnych. Personel nie wypowiada się też na ich temat, nawet jeśli jest przekonany, że wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.
14. Podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna prawnego dziecka – wymaga uprzedniej wiedzy i zgody tego opiekuna.
15. W przypadku gdy rodzice/opiekunowie prawni lub sami małoletni nie wyrazili zgody na rejestrację ich wizerunku, należy ustalić w jaki sposób osoba rejestrująca wydarzenie będzie mogła zidentyfikować je by nie utrwaląc jego wizerunku.
16. Personel Muzeum nie utrwalają zdjęć dzieci do celów prywatnych.
17. Informacja o zagrożeniu naruszenia prywatności małoletnich powinna zostać niezwłocznie przekazana Inspektorowi Ochrony Danych i Dyrektorowi Muzeum, którzy podejmują natychmiastowe działania w celu zabezpieczenia danych i ograniczenia dalszego dostępu do informacji niejawnych.
19. Przechowywanie zdjęć i nagrań w Muzeum w Gliwicach
 - a) Muzeum przechowuje materiały zawierające wizerunek dzieci w sposób zgodny z prawem i bezpieczny dla dzieci:
 - nośniki analogowe zawierające zdjęcia i nagrania są przechowywane w szafie zamkniętej na klucz,
 - nośniki elektroniczne zawierające zdjęcia i nagrania są przechowywane w folderze chronionym z dostępem ograniczonym do osób uprawnionych przez instytucję,
 - nośniki będą przechowywane przez okres wymagany przepisami prawa o archiwizacji i/lub okres ustalony przez placówkę w polityce ochrony danych osobowych.
 - b) Muzeum nie przechowuje materiałów elektronicznych zawierających wizerunki dzieci na nośnikach nieszyfrowanych ani mobilnych, takich jak telefony komórkowe i urządzenia z pamięcią przenośną (np. pendrive).
 - c) Muzeum nie wyraża zgody na używanie przez personel osobistych urządzeń rejestrujących (tj. telefony komórkowe, aparaty fotograficzne, kamery) w celu rejestrowania wizerunków dzieci.

- d) Jedynym sprzętem, którego Muzeum we własnym zakresie używa do rejestracji obrazu oraz dźwięku, są urządzenia należące do Muzeum.

Rozdział 5. Zasady dostępu dzieci do Internetu w Muzeum w Gliwicach

1. Infrastruktura sieciowa Muzeum nie daje uczestnikom wydarzeń ani zajęć możliwości dostępu do sieci teleinformatycznej.
2. Na terenie Muzeum dostęp dziecka do Internetu możliwy jest wyłącznie przez prywatne urządzenia mobilne małoletnich.
3. W przypadku zaobserwowania przeglądania przez dziecko szkodliwych treści, personel Muzeum przekazuje taką informację Koordynatorowi Polityki Ochrony Małoletnich, który powiadamia opiekunów prawnych dziecka o zdarzeniu.
4. Osoba odpowiedzialna za dostęp do Internetu w porozumieniu z Dyrektorem i Koordynatorem Polityki Ochrony Małoletnich zabezpiecza się przed szkodliwymi treściami, poprzez instalację i aktualizację odpowiedniego, nowoczesnego oprogramowania.

Rozdział 6. Kompetencje Koordynatora Polityki Ochrony Małoletnich

1. Dyrektor Muzeum wyznacza w formie zarządzenia Koordynatora Polityki Ochrony Małoletnich odpowiedzialnego za:
 - 1) monitorowanie realizacji i przestrzegania Standardów Ochrony Małoletnich i niniejszej Polityki;
 - 2) reagowanie na sygnały naruszenia Standardów Ochrony Małoletnich i niniejszej Polityki;
 - 3) prowadzenie rejestru interwencji;
 - 4) dokonywanie przeglądów i analizowanie potrzeby aktualizacji według potrzeb faktycznych i prawnych Standardów Ochrony Małoletnich i niniejszej Polityki;
 - 5) składanie zawiadomień do właściwych organów w sprawie krzywdzenia lub podejrzenia krzywdzenia małoletnich;
 - 6) przygotowanie personelu do stosowania Standardów Ochrony Małoletnich Muzeum w Gliwicach i niniejszej Polityki;
 - 7) przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletnim i za udzielenie im wsparcia.
2. Koordynator Polityki Ochrony Małoletnich powinien:
 - 1) wyróżniać się empatią i zrozumieniem problemów dzieci;
 - 2) umieć komunikować się z dziećmi w sposób dostosowany do ich wieku i rozwoju;
 - 3) charakteryzować się spokojem i poszanowaniem wśród dzieci oraz pracowników;
3. Osoba, o której mowa w ust. 1 niniejszego rozdziału powinna ponadto posiadać umiejętności organizacyjne oraz potrafić doradzać innym pracownikom, co do stosowania Standardów Ochrony Małoletnich i niniejszej Polityki .
4. Przygotowanie personelu do stosowania Standardów Ochrony Małoletnich i niniejszej Polityki polega na pogłębianiu wiedzy i umiejętności identyfikacji ryzyka krzywdzenia małoletnich, rozpoznawania krzywdzenia i jego objawów, podejmowania zgodnych z prawem działań w celu ochrony i wsparcia małoletnich.

Rozdział 7. Monitoring realizacji Standardów Ochrony Małoletnich i stosowania Polityki Ochrony Małoletnich

1. Dyrektor Muzeum w Gliwicach wyznacza Koordynatora Polityki Ochrony Małoletnich, który sprawuje nadzór nad realizacją Standardów Ochrony Małoletnich i stosowaniem sformułowanej na ich postawie Polityki. Koordynator jest także odpowiedzialny za reagowanie

- na sygnały naruszenia Polityki i prowadzenie rejestru zgłoszeń oraz za proponowanie zmian w Standardach i Polityce Ochrony Małoletnich.
2. Koordynator, o którym mowa w punkcie poprzedzającym przeprowadza wśród pracowników Muzeum, raz na 12 miesięcy, ankietę monitorującą poziom realizacji Standardów i Polityki Ochrony Małoletnich przyjętych przez instytucję.
 3. Pracownicy Muzeum mogą we wskazanej w punkcie poprzedzającym ankiecie proponować zmiany Polityki oraz wskazywać naruszenia Polityki w placówce. Wzór ankiety monitorującej realizację Standardów i stosowanie Polityki stanowi **Załącznik E** do niniejszej Polityki.
 4. Muzeum w Gliwicach jest otwarte na konstruktywne uwagi i propozycje zmian Standardów i Polityki Ochrony Małoletnich także ze stronnych opiekunów prawnych dzieci, samych dzieci, nauczycieli, wychowawców uczestniczących w muzealnych zajęciach. Wszelkie uwagi i wnioski prosimy zgłaszać bądź do koordynatora Standardów i Polityki Ochrony Małoletnich, bądź na ogólnodostępny adres e-mail: info@muzeum.gliwice.pl.
 5. Koordynator Polityki Ochrony Małoletnich dokonuje analizy jakościowej i ilościowej wskazanego w pkt. 2 niniejszego rodzaju badania ankietowego. Na tej podstawie, a także przy uwzględnieniu innej dokumentacji wewnętrznej, korespondencji międzyinstytucjonalnej, przepisów prawa, obserwacji, uwag i wniosków wnoszonych przez osoby korzystające z oferty Muzeum – sporządza sprawozdanie z monitoringu i ewaluacji realizacji Standardów i Polityki Ochrony Małoletnich, a następnie przekazuje je Dyrektorowi Muzeum.
 6. Dyrektor Muzeum wprowadza do Polityki niezbędne zmiany i ogłasza personelowi Muzeum, dzieciom i ich opiekunom nowe brzmienie Polityki.

Rozdział 8. Zasady i sposób udostępniania personelowi, małoletnim i ich reprezentantom Standardów i Polityki Ochrony Małoletnich do zaznajomienia i stosowania oraz postanowienia końcowe

1. Standardy Ochrony Małoletnich i sformułowana na ich podstawie Polityka wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia.
2. Ogłoszenie następuje w sposób dostępny dla pracowników placówki, dzieci i ich opiekunów, w szczególności poprzez przesłanie tekstu Standardów i Polityki Ochrony Małoletnich drogą elektroniczną oraz poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Muzeum w Gliwicach (www.muzeum.gliwice.pl).
3. Standardy Ochrony Małoletnich i sformułowana na ich podstawie Polityka w postaci wydrukowanego dokumentu są dostępne do wglądu na żądanie we wszystkich Oddziałach Muzeum w Gliwicach – informacja o możliwości zapoznania się z nimi znajduje się w widocznym dla odwiedzających instytucję miejscu. W poszczególnych Oddziałach Muzeum za udostępnienie dokumentów odpowiedzialni są członkowie personelu Muzeum pełniący funkcję opiekunów ekspozycji, a także edukatorzy muzealni.
4. Wersja skrócona Standardów Ochrony Małoletnich (przeznaczona dla dzieci), wraz ze sformułowaną na jej podstawie Polityką, wyeksponowana jest w salach edukacyjnych Muzeum (Oddział Willa Caro) i tych przestrzeniach pozostałych Oddziałów Muzeum, gdzie prowadzone są zazwyczaj zajęcia, w których uczestniczą dzieci.

8. W salach edukacyjnych Muzeum (Oddział Willa Caro) i tych przestrzeniach pozostałych Oddziałów Muzeum, gdzie prowadzone są zazwyczaj zajęcia, w których uczestniczą dzieci, opublikowane są także schematy interwencji opracowane przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę. Schemat interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka przez osoby trzecie (dorosłych) stanowi **załącznik F**, schemat interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka przez opiekuna stanowi **Załącznik G**, schemat interwencji w przypadku krzywdzenia rówieśniczego stanowi **Załącznik H** niniejszej Polityki.

9. W salach edukacyjnych Muzeum (Oddział Willa Caro) i tych przestrzeniach pozostałych Oddziałów Muzeum, gdzie prowadzone są zazwyczaj zajęcia, w których uczestniczą dzieci, wyeksponowana jest także informacja, gdzie wyszczególnione zostały:

- instytucje, do których należy zwrócić się, gdy zachodzi podejrzenie krzywdzenia dziecka,
- instytucje, gdzie można uzyskać pomoc w trudnej sytuacji,
- numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży.

Wzór informacji stanowi **Załącznik I** niniejszej Polityki.

10. W salach edukacyjnych Muzeum (Oddział Willa Caro) i tych przestrzeniach pozostałych Oddziałów Muzeum, gdzie prowadzone są zazwyczaj zajęcia, w których uczestniczą dzieci, umieszczona jest informacja z danymi Koordynatora Polityki Ochrony Małoletnich, który nadzoruje realizację Standardów Ochrony Małoletnich, do którego należy zwrócić się w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka w Muzeum w Gliwicach. Na wypadek, gdy podejrzenie o krzywdzenie dotyczyłoby koordynatora, podany jest kontakt do Dyrektora Muzeum w Gliwicach. Wzór informacji stanowi **Załącznik J** niniejszej Polityki.

11. Personel Muzeum w Gliwicach ma obowiązek zapoznać się ze Standardami i Polityką Ochrony Małoletnich, a fakt zapoznania się i przyjęcia do stosowania poświadczą poprzez złożenie do akt osobowych oświadczenia z własnoręcznym podpisem. Wzór oświadczenia stanowi **Załącznik K** niniejszej Polityki.

ZASADY BEZPIECZNEJ REKRUTACJI PERSONELU**w Muzeum w Gliwicach**

1. Przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z edukacją, wypoczynkiem lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich Muzeum musi zadbać, aby osoby w nim zatrudnione (w tym osoby pracujące na podstawie umowy - zlecenia oraz wolontariusze/stażyści) posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z małoletnimi oraz były dla nich bezpieczne. Aby sprawdzić powyższe informacje Muzeum w Gliwicach może żądać danych dotyczących: wykształcenia, kwalifikacji zawodowych, przebiegu dotychczasowego zatrudnienia kandydata/kandydatki. Muzeum musi posiadać dane pozwalające zidentyfikować osobę przez nią zatrudnioną niezależnie od podstawy zatrudnienia: imię (imiona) i nazwisko, datę urodzenia, dane kontaktowe osoby zatrudnianej.
2. Dyrekcja Muzeum może prosić kandydata/kandydatkę o przedstawienie referencji od poprzedniego pracodawcy lub o podanie kontaktu do osoby, która takie referencje może wystawić. Podstawą dostarczenia referencji lub kontaktu do byłych pracodawców jest zgoda kandydata/kandydatki. Niepodanie takich danych w świetle obowiązujących przepisów nie powinno rodzić dla tej osoby negatywnych konsekwencji w postaci np. odmowy zatrudnienia wyłącznie w oparciu o tę podstawę. Muzeum nie może samodzielnie prowadzić tzw. screeningu osób ubiegających się o pracę.
3. Przed dopuszczeniem osoby zatrudnianej do wykonywania obowiązków związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem małoletnich lub z opieką nad nimi Muzeum jest zobowiązane sprawdzić osobę zatrudnianą w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym – Rejestr z dostępem ograniczonym oraz Rejestr osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze. Wydruk z Rejestru jest przechowywany w aktach osobowych pracownika lub analogicznej dokumentacji dotyczącej wolontariusza/osoby zatrudnionej w oparciu o umowę cywilnoprawną.
4. Osoba, o której mowa w ust. 1 przedkłada Dyrekcji Muzeum informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939) lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
5. Osoba posiadająca obywatelstwo inne niż polskie przedkłada:
 - a) informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi,

bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla w/w celów.

- b) oświadczenie o państwie/ach zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwie obywatelstwa złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności, nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas kandydat/ kandydatka składa pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.

- 6. Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej składa się oświadczenie o następującej treści: „Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”

Oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

**Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem
Muzeum w Gliwicach**

Rozdział pierwszy. Zasady ogólne

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel Muzeum jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
2. Personel Muzeum traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby.
3. Personel działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych instytucji oraz swoich kompetencji.
4. Niedopuszczalne jest podejmowanie jakichkolwiek czynności niedozwolonych, określonych w niniejszej procedurze, w jakiegokolwiek formie.
5. Zasady bezpiecznych relacji personelu z małoletnimi obowiązują wszystkich pracowników, osoby zatrudnione na podstawie umowy zlecenia, stażystów i wolontariuszy. Znajomość i zaakceptowanie zasad są potwierdzone podpisaniem oświadczenia.
6. Każdy pracownik Muzeum jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy jego reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci.
7. Każdy pracownik Muzeum zobowiązany jest działać w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji swojego zachowania.

Rozdział drugi. Komunikacja z dziećmi

1. Udzielaj odpowiedzi adekwatnych do wieku dziecka i danej sytuacji.
2. Nie wolno zawstydzać, upokarzać, lekceważyć i obrażać małoletniego.
3. Nie jest dopuszczalne podnoszenie głosu na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z zagrożenia bezpieczeństwa małoletniego lub innych uczestników wydarzenia lub zajęć stałych.
4. Podejmując decyzje dotyczące małoletnich, poinformuj ich o tym, a także staraj się brać pod uwagę ich oczekiwania.
5. Szanuj prawo dziecka do prywatności. Wyjątkiem od tej zasady jest sytuacja zagrożenia życia lub zdrowia małoletniego, należy jednak mu wyjaśnić to najszybciej jak to możliwe.

6. Zapewnij dzieci, że jeśli poczują się zagrożone lub niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec jakiegoś zachowania lub słów, mogą o tym powiedzieć Tobie, innemu pracownikowi Muzeum lub koordynatorowi Polityki Ochrony Małoletnich (zgodnie z procedurą interwencji przyjętą w Muzeum w Gliwicach) i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.

7. W przypadku niewłaściwego zachowania się dziecka – np. przeszkadzanie podczas warsztatów, niewykonywanie poleceń prowadzącego wynikających z toku realizowanych zajęć, dotykane eksponatów podczas zwiedzania wystawy, bieganie po sali wystawowej – prowadzący zwraca dziecku uwagę w formie nie naruszającej godności dziecka.

Rozdział trzeci. Zachowania niedozwolone wobec małoletnich

1. Nie jest dopuszczalne ujawnianie danych wrażliwych dotyczących małoletniego, wyszczególnionych w art. 9 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. UE.L. z 2016 r. Nr 119 poz. 1), obejmujących pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, oraz przetwarzanie danych genetycznych, danych biometrycznych w celu jednoznacznego zidentyfikowania osoby fizycznej lub danych dotyczących zdrowia, seksualności albo orientacji seksualnej tej osoby.
2. Zachowania niedozwolone obejmują używanie wulgarnych słów, gestów oraz żartów, czynienie uwag, które stanowią lub mogą być odebrane jako nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej a także nawiązywanie relacji seksualnych lub romantycznych z nieletnim.
3. W sytuacjach wymagających wykonania przez personel placówki czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec małoletniego unikać należy innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z małoletnim, w szczególności w przypadku udzielania pomocy małoletniemu w ubieraniu i rozbieraniu, jedzeniu, myciu i w korzystaniu z toalety.
4. Niedozwolone jest wykorzystywanie relacji wynikającej z władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).
5. Nie jest dozwolone utrwalanie wizerunku małoletniego dla celów prywatnych poprzez filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie. Zakaz ten obejmuje także umożliwianie utrwalenia wizerunków małoletnich osobom trzecim. Wyjątkiem jest utrwalanie wizerunku na potrzeby CKV, na podstawie zgody udzielonej przez rodziców / reprezentantów oraz przepis art. 81. Ust. 2 ustawy i prawie autorskim, zgodnie z którym

„Zezwolenia nie wymaga rozpowszechnianie wizerunku (...) osoby stanowiącej jedynie szczegół całości takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza”.

6. Nie jest dozwolone proponowanie małoletnim alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używanie ich w obecności małoletnich.
7. Prowadząc zajęcia z dziećmi nie należy żadnego z nich faworyzować, ale należy szanować i cenić wkład wszystkich małoletnich w działania, aktywnie ich angażować i traktować równo bez względu na płeć, pochodzenie, status społeczny, wyznanie, religię lub światopogląd.

Rozdział czwarty. Zachowania niedopuszczalne w sieci i poza godzinami pracy

1. Obowiązuje zasada, że kontakt prowadzących zajęcia z dziećmi uczestniczącymi w wydarzeniach organizowanych przez Muzeum w Gliwicach, powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych lub wychowawczych.
2. Pracownikowi zabrania się nawiązywania kontaktów z dziećmi poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.
3. Jeśli zachodzi taka konieczność, właściwą formą komunikacji z małoletnimi jest komunikacja wyłącznie za pośrednictwem ich rodziców lub opiekunów prawnych (jeżeli wyrażą oni na to zgodę) z wykorzystaniem kanałów służbowych (e-mail, telefon służbowy).
4. W relacjach towarzyskich lub rodzinnych wymaga się zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących małoletnich oraz ich rodziców/ reprezentantów.
5. Pracownik zobowiązany jest wyłączać lub wyciszać osobiste urządzenia elektroniczne w trakcie pracy oraz wyłączyć na terenie placówki funkcjonalność Bluetooth.

Rozdział piąty. Odpowiedzialność

Złamanie zasad wymienionych w przedmiotowej procedurze jest podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej lub karnej.

KARTA PRZEBIEGU INTERWENCJI

.....
Data:

Oddział Muzeum w Gliwicach:

.....
Imię i nazwisko małoletniego

Przyczyna interwencji:

.....
Osoba zawiadamiająca:

(imię i nazwisko, stanowisko, zajęcia)

Opis podjętych działań, innych niż interwencja:

.....
Spotkania z rodzicami/ reprezentantami:

Data:

Opis spotkania:

.....
.....
Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe):

- Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa
 - Wniosek o wgląd w sytuację małoletniego/ rodziny
 - Inny rodzaj interwencji (jaki?)
-
.....
.....

.....
.....
Dane dotyczące interwencji

(nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję, data):

.....
.....
.....

Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, MG lub (jeśli uzyskano) informacje o wynikach działania własnego/ rodziców/ reprezentantów:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Dodatkowe informacje:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Załącznik D

do Polityki Ochrony Małoletnich w Muzeum w Gliwicach

ZGODA NA WYKORZYSTANIE WIZERUNKU DZIECKA

.....

(imię i nazwisko rodzica / prawnego opiekuna)

Niniejszym oświadczam, że na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy z 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1231) wyrażam zgodę na rejestrowanie wizerunku mojego dziecka (imię i nazwisko dziecka) podczas zajęć edukacyjnych organizowanych przez Muzeum w Gliwicach oraz wykorzystanie tego wizerunku poprzez umieszczanie zdjęć na stronie internetowej instytucji (www.muzeum.gliwice.pl), a także na jej oficjalnym profilu w medium społecznościowym: Facebook (<https://www.facebook.com/muzeumwgliwicach>), w celach promocji oferty edukacyjnej i wydarzeń organizowanych przez Muzeum w Gliwicach.

(miejscowość , data)

(czytelny podpis rodzica / opiekuna prawnego)

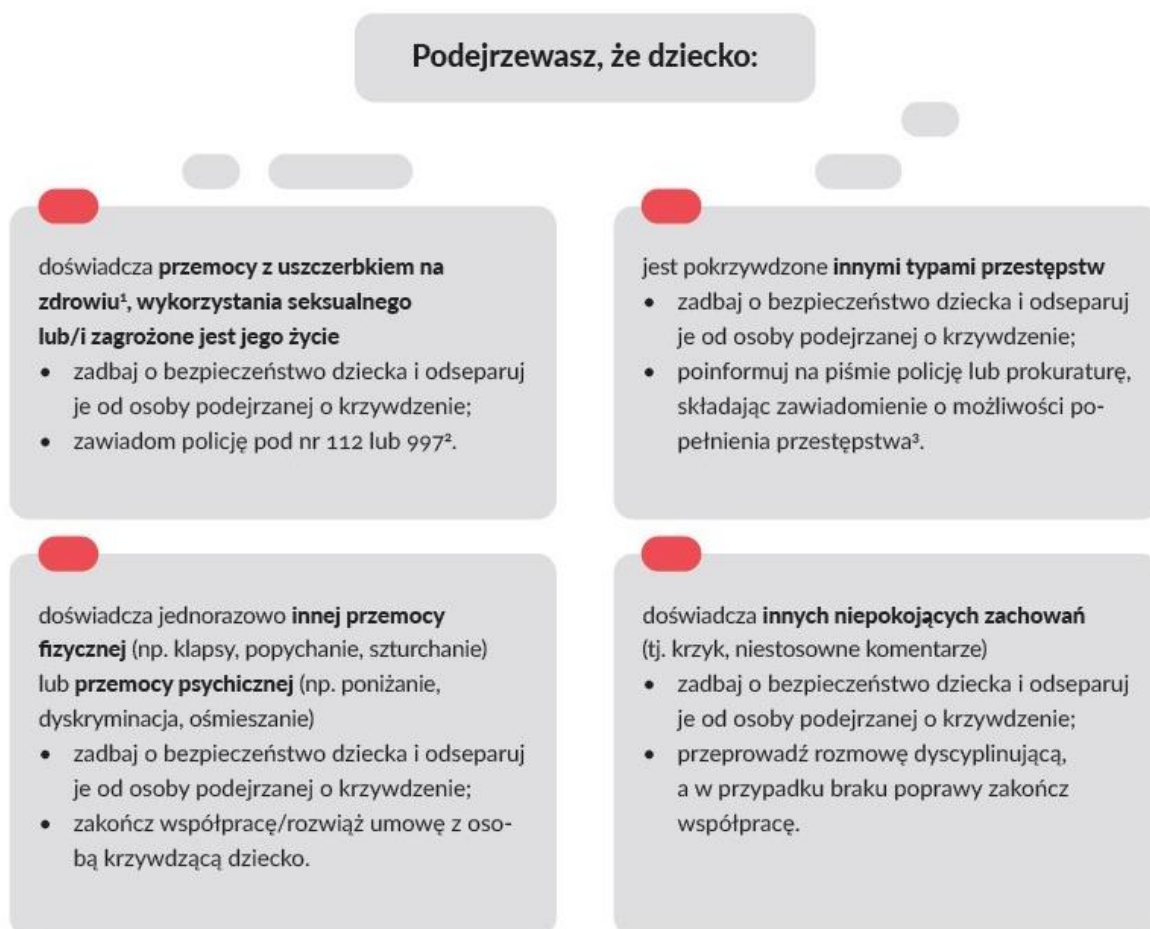
Ankieta monitorująca poziom realizacji Standardów i Polityki Ochrony Małoletnich w Muzeum w Gliwicach

	TAK	NIE
Czy znasz standardy ochrony małoletnich przed krzywdzeniem obowiązujące w Muzeum w Gliwicach?		
Czy znasz treść dokumentu „Polityka Ochrony Małoletnich” przyjętego w Muzeum w Gliwicach”?		
Czy potrafisz rozpoznawać symptomy krzywdzenia dzieci?		
Czy wiesz, jak reagować na symptomy krzywdzenia dzieci?		
Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie zasad zawartych w „Polityce Ochrony Małoletnich” przyjętej w Muzeum w Gliwicach przez innego pracownika?		
Jeśli tak – jakie zasady zostały naruszone?		
Czy podjąłeś/-aś jakieś działania? Jeśli tak, to jakie? <i>(odpowiedź opisowa*)</i>		
Jeśli nie – dlaczego? <i>(odpowiedź opisowa*)</i>		
Czy masz jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące standardów ochrony małoletnich i „Polityki Ochrony Małoletnich” obowiązujących w Muzeum w Gliwicach? <i>(odpowiedź opisowa*)</i>		

*jeżeli miejsce w tabeli nie jest wystarczające do opisu, należy posiłkować się kolejną kartką

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez osoby trzecie

(np. wolontariusze, pracownicy organizacji/institucji oraz inne osoby, które mają kontakt z dzieckiem)

1. Przemoc z uszczerbkiem na zdrowiu oznacza spowodowanie choroby lub uszkodzenia ciała (np. złamanie, zasinienie, wybite zęba, zranienie), a także m.in. pozbawienie wzroku, słuchu, mowy, wywołanie innego ciężkiego kalectwa, trwałej choroby psychicznej, zniekształcenia ciała itp.

2. W rozmowie z konsultantem podaj swoje dane osobowe, dane dziecka, dane osoby podejrzanego o krzywdzenie oraz wszelkie znane Ci fakty w sprawie.

3. Zawiadomienie możesz zaadresować do najbliższej dla Ciebie jednostki. W zawiadomieniu podaj swoje dane osobowe, dane dziecka i dane osoby podejrzanego o krzywdzenie oraz wszelkie znane Ci fakty w sprawie – opis, co dokładnie się zdarzyło i kto może mieć o tym wiedzę. Zawiadomienie możesz też złożyć anonimowo, ale podanie przez Ciebie danych umożliwi organowi szybsze uzyskanie potrzebnych informacji.

Źródło: Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę www.fdds.pl

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica lub opiekuna

1. Przemoc z uszczerbkiem na zdrowiu oznacza spowodowanie choroby lub uszkodzenia ciała (np. złamanie, zasinienie, wybite zęba, zranienie), a także m.in. pozbawienie wzroku, słuchu, mowy, wywołanie innego ciężkiego kalectwa, trwałej choroby psychicznej, zniekształcenia ciała itp.

2. W rozmowie z konsultantem podaj swoje dane osobowe, dane dziecka, dane osoby podejrzewanej o krzywdzenie oraz wszelkie znane Ci fakty w sprawie.

3. Zawiadomienie możesz zaadresować do najbliższej dla Ciebie jednostki. W zawiadomieniu podaj swoje dane osobowe, dane dziecka i dane osoby podejrzewanej o krzywdzenie oraz wszelkie znane Ci fakty w sprawie – opisz, co dokładnie się zdarzyło i kto może mieć o tym wiedzę. Zawiadomienie możesz też złożyć anonimowo, ale podanie przez Ciebie danych umożliwi organowi szybsze uzyskanie potrzebnych informacji.

4. Ośrodek powiadom na piśmie lub mailowo. Pamiętaj o podaniu wszystkich znanych Ci danych dziecka (imię i nazwisko, adres zamieszkania, imiona i nazwiska rodziców), opisz wszystkie niepokojące okoliczności występujące w rodzinie i wszystkie znane Ci fakty.

5. Wniosek złóż na piśmie do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka. We wniosku podaj wszystkie znane Ci dane dziecka (imię i nazwisko, adres zamieszkania, imiona i nazwiska rodziców) oraz wszystkie okoliczności, które mogą być istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (opisz, co niepokojącego dzieje się w rodzinie, co zaobserwowałaś/eś).

Źródło: Fundacja Dajemy Dzieciom Się www.fdds.pl

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez osobę nieletnią, czyli taką, która nie ukończyła 17. roku życia

(przemoc rówieśnicza)

Podejrzewasz, że dziecko:

doświadcza ze strony innego dziecka **przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu¹, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie**

- zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie;
- przeprowadź rozmowę z rodzicami/opiekunami dzieci uwikłanych w przemoc;
- równoległe powiadom najbliższy sąd rodzinny lub policję wysyłając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa².

doświadcza ze strony innego dziecka **jednorazowo innej przemocy fizycznej** (np. popychanie, szturchanie), **przemocy psychicznej** (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie) lub **innych niepokojących zachowań** (tj. krzyk, niestosowne komentarze)

- zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie;
- przeprowadź rozmowę osobno z rodzicami dziecka krzywdzącego i krzywdzonego oraz opracuj działania naprawcze;
- w przypadku powtarzającej się przemocy powiadom lokalny sąd rodzinny, wysyłając wniosek o wgląd w sytuację rodziny³.

1. Przemoc z uszczerbkiem na zdrowiu oznacza spowodowanie choroby lub uszkodzenia ciała (np. złamanie, zasinienie, wybite zęba, zranienie), a także m.in. pozbawienie wzroku, słuchu, mowy, wywołanie innego ciężkiego kalectwa, trwałej choroby psychicznej, zniekształcenia ciała itp.

2. Zawiadomienie możesz zaadresować do najbliższej dla Ciebie jednostki. W zawiadomieniu podaj swoje dane osobowe, dane dziecka i dane osoby podejrzewanej o krzywdzenie oraz wszelkie znane Ci fakty w sprawie – opisz, co dokładnie się zdarzyło i kto może mieć o tym wiedzę.

Zawiadomienie możesz też złożyć anonimowo, ale podanie przez Ciebie danych umożliwi organowi szybsze uzyskanie potrzebnych informacji.

3. Wniosek złóż na piśmie do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka. We wniosku podaj wszystkie znane Ci dane dziecka (imię i nazwisko, adres zamieszkania, imiona i nazwiska rodziców) oraz wszystkie okoliczności, które mogą być istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (opisz, co niepokojącego dzieje się w rodzinie, co zaobserwowałeś/eś).

Źródło: Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę: www.fdds.pl

INSTYTUCJE POMOCNE, GDY ZACHODZI PODEJRZENIE KRZYWDZENIA DZIECKA

Policja: nr tel. 112 lub 997

Komisariat Policji I w Gliwicach

ul. Kościelna 2
44-100 Gliwice
Tel. 47 859 01 00
Kierownik Rewiru I:
podkomisarz Rafał WOŹNICKA
tel. kom. 727 032 431
e-mail: rafal.woznicka@gliwice.ka.policja.gov.pl

Sąd Rejonowy w Gliwicach

IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

ul. o. Jana Siemińskiego 10a
44-100 Gliwice
Informacji w sprawach udziela
Biuro Obsługi Interesantów:
tel. (32) 33 87 500,
tel. (32) 33 87 450
e-mail:
rodzinny.4@gliwice.sr.gov.pl

Ośrodek Pomocy Społecznej w Gliwicach

oraz Ośrodek Interwencji Kryzysowej

ul. Górnych Wałów 9
44-100 Gliwice
Centrala: (32) 335-96-00
e-mail: ops@ops.gliwice.eu

Prokuratora Okręgowa w Gliwicach

ul. Dubois 16
44-102 Gliwice
tel. (32) 78-09-100
e-mail:
biuro.podawcze.pogli@prokuratura.g
ov.pl

GDZIE ZADZWONIĆ, BY UZYSKAĆ WSPARCIE

Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży: **116 111**

Całodobowa infolinia dla dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli: **800 080 222**

Antydepresyjny Telefon Forum Przeciw Depresji: **22 594 91 00**

Telefoniczna Pierwsza Pomoc Psychologiczna: **22 425 98 48**

Bezpłatna, ogólnopolska LINIA WSPARCIA dla małżonków, rodzin, młodzieży,
opiekunów: **800 800 607**

Zachodzi podejrzenie krzywdzenia dziecka w Muzeum w Gliwicach?

Zwróć się do muzealnego koordynatora Polityki Ochrony Małoletnich!

Funkcję muzealnego koordynatora, sprawującego nadzór nad realizacją Standardów Ochrony Małoletnich Muzeum w Gliwicach i stosowaniem będącej ich rozwinięciem Polityki, interweniującego w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka pełni **Kierownik Działu Edukacji i Promocji Ewa Chudyba**:

tel. 783 560 005

e-mail: echudyba@muzem.gliwice.pl

Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony muzealnego koordynatora, wówczas działania podejmuje **Dyrektor Muzeum w Gliwicach Beata Badura-Wituła**:

tel. 601 518 107

e-mail: bbadura@muzem.gliwice.pl

Oświadczenie
o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich i Polityką Ochrony
Małoletnich Muzeum w Gliwicach

.....

imię i nazwisko Pracownika

Ja niżej podpisany(-a) oświadczam, że zapoznałem(-am) się z dokumentacją wchodzącą w skład Standardów Ochrony Małoletnich i Polityką Ochrony Małoletnich obowiązującą w Muzeum w Gliwicach i przyjmuję ją do realizacji.

Oświadczam również, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z praw publicznych, nie byłam(-em) skazana(-y) za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, i przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego oraz nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie karne ani dyscyplinarne w tym zakresie. Nie zostałam(-em) skazana(-y) prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne. Jestem świadoma(-y) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....

(data, podpis)